

Перелік використаних джерел

1. Атаманчук П. С. Важные предпосылки компетентностного становления будущего педагога. «Issues of upbringing and teaching in the context to modern conditions of objective complication of the person's social adaptation processes». Peer-reviewed materials digest (collective monograph published following the results of the CXXXVIII International Research and Practice Conference and I stage of the Championship in Psychology and Educational sciences (London, February 9 – February 15, 2017). London : IASHE, 2017. P. 11 – 16.
2. Білик Р. М. Про особливості підготовки майбутніх фахівців технологічної галузі з дисциплін без пекового циклу URL: file:///C:/Users/Sergij/Downloads/151417-327035-1-SM.pdf
3. Пискунов А. И. Педагогическое образование: концепция, содержание, структура. *Педагогика*. 2001. №3. С. 41-47.
4. Ребуха Л. З. Теоретичні і методичні засади фундаменталізації професійної підготовки майбутніх соціальних працівників: дис. ... докт. пед. наук: 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. Хмельницький, 2019.

Інна Малішевська

здобувач 1 курсу магістратури
спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки,
освітньо-професійна програма «Управління закладами освіти»,
Західноукраїнський національний університет
Науковий керівник:

Лілія Ребуха

д. пед. наук, доцент, завідувач кафедри освітології і педагогіки,
Західноукраїнський національний університет

НЕПЕРЕРВНА ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Нині неперервна педагогічна освіта в закладі вищої освіти характеризується конкурентоспроможністю, нелінійністю, системністю, багатовекторністю, варіативністю, відкритістю, практико-зорієнтованістю, суб'єктністю та ін. [2; 3]. Відповідно процес підготовки педагогічних кадрів передбачає у такому поєднанні поетапне опанування суб'єктами освіти потрібних професійних компетентностей.

Набуття необхідних компетентностей уможливорює ефективне здійснення професійної діяльності в освітніх закладах та установах,

що пов'язані з навчанням, вихованням і розвитком особистості, на високому професійному рівні. Таким навчально-методичним освітнім центром є сучасний університет. Саме Університет має змогу зреалізувати всі завдання неперервної педагогічної освіти шляхом варіативності та координації професійної підготовки педагога у різних інституційних формах; подолати існуючий вузько-функціональний підхід до професійної педагогічної підготовки особистості фахівця для постійного самовдосконалення упродовж життя; забезпечити баланс між теоретичною та практичною складовими професійної підготовки для посилення практико-зорієнтованої компетентнісної складової; розробити змістове ядро педагогічної освіти на різних рівнях її здобуття; визначити перспективні шляхи професійного розвитку та підвищення кваліфікації педагогічних працівників.

Цільове призначення неперервної педагогічної освіти спрямоване на забезпечення багаторівневої та варіативної підготовки професійних кадрів, удосконалення змістового наповнення навчальних дисциплін, подолання лінійного підходу до побудови фахової педагогічної освіти [1, с. 80]. За своєю структурою неперервна педагогічна освіта має наскрізну природу і цільову спрямованість й передбачає декілька етапів її здійснення: допрофесійний, адаптаційно-професійний, системно-професійний, акме-професійний. Кожний зазначений етап неперервної педагогічної освіти, як зазначають науковці Л. Хоружа та М. Братко, характеризується гнучкістю і цілісністю й, відповідно до зазначених етапів, має такі різновиди:

- початковий рівень вищої освіти;
- пролонгована неперервна педагогічна освіта;
- пролонгована педагогічна освіта варіативного характеру;
- педагогічна освіта як спеціалізація до основного фаху;
- педагогічна освіта як доповнення до вищої непедагогічної освіти повного циклу;
- педагогічна освіта як підвищення кваліфікації або перепідготовка;
- неформальна та інформальна педагогічна освіта як безперервний професійний розвиток;

– наукова педагогічна освіта [3, с. 9].

Отже, реалізація кожного з етапів неперервної педагогічної освіти в Університеті відбувається за ефективного використання варіативних форм навчання. Це слугує ефективною умовою забезпечення результативної підготовки фахівців на різних рівнях педагогічної освіти й дає змогу зберегти баланс між теоретичною та практичною складовими освітнього процесу. Особливістю зазначеного поетапного сходження викладача до педагогічної професії є постійне набуття ним нових професійних знань, умінь, навичок і досвіду продовж професійної діяльності.

Перелік використаних джерел

1. Локшина О. І. Відкрита освіта в Європейському просторі: стратегія розбудови. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2018. №2 (76). С. 75–86.
2. Ребуха Л. З., Салко В. С. Формування управлінської компетентності у майбутнього фахівця закладу освіти: технологічний аспект. Вітчизняна наука на зламі епох: проблеми та перспективи розвитку : зб. наук. праць : матеріали Всеукр. наук.-практ. інтер.-конф.(Переяслав, 23 берез. 2021 р.) Переяслав. 2021. Вип. 68. С. 115–116.
3. Хоружа Л., Братко М. Модель педагогічної освіти сучасного університету. *Неперервна професійна освіта: сучасні тенденції розвитку*. 2018. Вип. 3–4 (56–57). С. 7–13. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/NPO_2018_3-4_3

Лілія Ребуха

д. пед. наук, доцент, завідувач кафедри освітології і педагогіки
Західноукраїнський національний університет

Тетяна Павлусик

здобувач 1 курсу магістратури
спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки,
освітньо-професійна програма «Управління закладами освіти»
Західноукраїнський національний університет

ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДАМИ ОСВІТИ

Управління закладами освіти ґрунтується на дотриманні певних принципів [3, с. 70; 4]. Принципи управління слугують